

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžfk/53/2018
Identifikačné číslo spisu: 1017200687
Dátum vydania rozhodnutia: 16.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Čanádiová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1017200687.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Neurobiologický ústav Slovenskej akadémie vied, so sídlom Šoltésovej 4 - 6, Košice, IČO: 00 166 880, zastúpený: Sýkora - advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Murgašova 3, Košice, IČO: 47 256 206, proti žalovaným: 1/ Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, so sídlom Stromová 1, Bratislava, IČO: 00 164 381, 2/ Výskumná agentúra, so sídlom Sliachska 1212/1, Bratislava, IČO: 31 819 494, o preskúmanie zákonnosti podaní žalovaného 2/ „VEC: Správa o zistenej nezrovnalosti a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov projektu 26220120063“, č. spisu P 1170/2017-073, č. záznamu A1508/2017-072 zo dňa 28.02.2017, Správy o zistenej nezrovnalosti č. N21602549/S01 zo dňa 27.02.2017, Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220120063/Z04 zo dňa 07.03.2017, „VEC: Aktualizácia Správy o zistenej nezrovnalosti a Žiadost' o vrátenie finančných prostriedkov projektu 26220120063, č. spisu P 1170/2017-073, č. záznamu A1507/2017-072 zo dňa 28.02.2017, Správy o zistenej nezrovnalosti č. N21500854/S04 zo dňa 27.02.2017, Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220120063/Z05 zo dňa 27.02.2017, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/76/2017-125 zo dňa 5. decembra 2017, takto

rozhodol:

Kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „správny súd“, „krajský súd“) uznesením č.k. 5S/76/2017-125 zo dňa 5. decembra 2017 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) odmietol žalobu žalobcu vo veci preskúmania zákonnosti podaní žalovaného 2/ „VEC: Správa o zistenej nezrovnalosti a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov projektu 26220120063“, č. spisu P 1170/2017-073, č. záznamu A1508/2017-072 zo dňa 28.02.2017, Správy o zistenej nezrovnalosti č. N21602549/S01 zo dňa 27.02.2017, Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220120063/Z04 zo dňa 07.03.2017, „VEC: Aktualizácia Správy o zistenej nezrovnalosti a Žiadost' o vrátenie finančných prostriedkov projektu 26220120063, č. spisu P 1170/2017-073, č. záznamu A1507/2017-072 zo dňa 28.02.2017, Správy o zistenej nezrovnalosti č.

N21500854/S04 zo dňa 27.02.2017, Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220120063/Z05 zo dňa 27.02.2017 (ďalej aj ako „napadnuté akty“, „Správy“, „Žiadosti“) a zároveň žiadnemu účastníkovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Žalobou doručenu správnemu súdu dňa 05.05.2017 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti napadnutých aktov, prostredníctvom ktorých žalovaný 2/ žiadal žalobcu o vrátenie časti poskytnutých finančných prostriedkov zo zdrojov EÚ a SR v sume celkom 7 557,60 Eur v lehote najneskôr do 50 kalendárnych dní odo dňa doručenia žiadosti s poukazom na porušenie podmienok zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku a zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej iba „ZoVO“), ktoré boli zistené na základe záverov auditnej skupiny obsiahnutých v Čiastkovej správe z auditu č. A661, konaním popísaným v bode 5.3 Správy o zistenej nezrovnalosti a Aktualizácie správy o zistenej nezrovnalosti.

3. V odôvodnení rozhodnutia správny súd uviedol, že dňa 16.07.2010 uzatvoril žalobca so žalovaným v 1. rade, v zastúpení žalovaným v 2. rade, Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. 059/2010/2.1/OPVaV na účely realizácie projektu: „Centrum excelentnosti pre neurogeneračný výskum“, kód ITMS: 26220120063.

4. Na základe uvedenej zmluvy sa poskytovateľ zaviazal, že poskytne prijímateľovi nenávratný finančný príspevok v súlade s ustanoveniami zmluvy a s platnými a účinnými všeobecne záväznými právnymi predpismi SR a ES, za účelom spolufinancovania realizácie aktivít projektu, ktorý bol predmetom schválenej žiadosti o NFP. Žalobca vyhlásil verejné obstarávanie na predmet zákazky „Zabezpečenie poradenských služieb v oblasti monitoringu a finančného riadenia“. Na základe výsledkov verejného obstarávania žalobca uzatvoril dňa 22.12.2010 Mandátnu zmluvu na predmet zákazky Zabezpečenie poradenských služieb v oblasti monitoringu a finančného riadenia s úspešným uchádzačom - spoločnosťou EUROFORMES, a. s., so sídlom Výsokoškolákov 41, Žilina, IČO: 35 848 570. Následne bola vykonaná administratívna kontrola verejného obstarávania a opätovná administratívna kontrola verejného obstarávania, v rámci ktorej boli zistené určité nezrovnalosti. Žalovaný v 2. rade sa na základe záverov vládneho auditu č. A661 a opätovnej administratívnej kontroly dostal k informáciám o vzniku nezrovnalosti a v súlade s § 26 ods. 3 a § 27a ods. 1 zákona č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva (ďalej iba „zákon č. 528/2008 Z.z.“) vystavil list pre žalobcu, ktorého prílohou boli Správy o zistenej nezrovnalosti a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov. Žalobca neuhradil požadovanú časť NFP a podal správnu žalobu o preskúmanie zákonnosti Správ a Žiadostí.

5. Správny súd ďalej konštatoval, že v správnom súdnictve je právo na prístup k súdnemu preskúmaniu právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy na základy správnej žaloby determinované princípom generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, z ktorého vyplýva, že súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia alebo opatrenia orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté, okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje (§ 7 SSP). Nie je pritom rozhodujúce, ako je napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie formálne označené, ani to, či pri jeho vydaní procesne postupoval orgán verejnej správy podľa zákona č. 71/1967 Z.z. o správnom konaní (správny poriadok) alebo podľa iného právneho predpisu. Pri posudzovaní prípustnosti súdneho preskúmania rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy je správny súd povinný posúdiť, či sa žalobou napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie nedotýka základných práv alebo slobôd účastníka konania, ktoré mu zaručuje Ústava Slovenskej republiky alebo príslušná medzinárodná zmluva o ľudských právach a základných slobodách. V takých prípadoch totiž vylúčenie súdneho preskúmania rozhodnutia správneho orgánu nemožno uplatniť. O takýto prípad v prejednávanej veci nejde, nakoľko právo na prostriedky z fondov Európskej únie nemožno podradiť pod žiadne zo základných práv a slobôd garantovaných druhou hlavou Ústavy SR, resp. Dohovorom o ľudských právach a základných slobodách.

6. Správny súd vyjadril názor, že administratívnu kontrolu postupu zadávania zákazky na poskytnutie

služby po uzavretí zmluvy na predmet zákazky nemožno považovať za rozhodovací proces vo verejnej správe a výsledné materiály z vykonanej kontroly za rozhodnutia vydané v takomto konaní, keďže kontrolou sa len zisťuje súlad postupu kontrolovaného s ustanoveniami zákona o verejnom obstarávaní.

7. Konajúci súd v súlade s právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveným v rozsudku sp.zn. 5Sžf/26/2012 zo dňa 29.11.2012 a v uznesení sp.zn. 4Sžf/56/2015 zo dňa 08.06.2016 dospel k názoru, že Správa o zistenej nezrovnalosti a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov ako také nepodliehajú súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože samé o sebe nepredstavujú zásah do práv a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu.

8. Podľa názoru krajského súdu Správy a Žiadosti je nutné považovať za postup podľa § 27a ods. 4 zákona č. 528/2008 Z.z., teda za výzvu na dobrovoľné vrátenie časti poskytnutého príspevku. Ide o opatrenia orgánu verejnej správy, ktoré samé o sebe nemajú za následok založenie, zmenu, zrušenie alebo deklaráciu práv, právom chránených záujmov alebo povinností žalobcu a ani sa ich priamo nedotýkajú. Toto štádium riešenia finančných nezrovnalostí slúži na prípadné mimosúdne vyrovnanie a vytvára žalobcovi ako prijímateľovi príspevku priestor na vyjednávanie, prípadne na dohodu o splátkach. Správy i Žiadosti sú vo svojej podstate len opatreniami predbežnej povahy, ktoré nemôžu mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu, pretože právne postavenie žalobcu sa v ich dôsledku nemení. Slúžia ako podklad a zároveň podmienka pre ďalší postup riadiaceho orgánu, ktorý v prípade nevyhovenia výzve na dobrovoľné vrátenie príspevku začne voči žalobcovi správne konanie a uloží mu povinnosť vrátiť 1,5 násobok sumy uvedenej vo výzve. Správy ani Žiadosti teda nie sú konečnými autoritatívnymi rozhodnutiami správneho orgánu o právach a povinnostiach žalobcu v súvislosti so zisteným porušením pravidiel a postupov verejného obstarávania a vysporiadaním finančných vzťahov. Ich súdne preskúmanie na základe podanej správnej žaloby je preto neprípustné.

9. Podľa správneho súdu bolo nesporné, že v Správach absentuje právne vynútiteľný výrok o povinnosti vrátiť finančné prostriedky. Skutočnosť, že došlo k finančnému vyčísleniu nezrovnalosti a jeho popisu samo o sebe ešte nezakladá povinnosť na strane žalobcu vrátiť finančné prostriedky. Správami ani Žiadosťami nebol žalobca zviazaný k vráteniu finančných prostriedkov, ide len o písomnosť s informatívnym charakterom. Z obsahu spisu je okrem iného nesporné, že ku dňu podania žaloby nedošlo k vydaniu právoplatného rozhodnutia, resp. správneho rozhodnutia o vrátení finančných prostriedkov.

10. S ohľadom na uvedené sa správny súd nezaoberal námietkami žalobcu o nezákonnosti kontrolných zistení uvedených v Správach, pretože tieto je možné preskúmať až v prípadných neskorších štádiách procesu vyvodzovania dôsledkov zo zistených porušení zákona v postupe verejného obstarávateľa, ak boli, resp. budú na základe Správ vydané rozhodnutia s priamym dopadom na právne postavenie žalobcu.

11. Z napadnutého uznesenia vyplýva, že správny súd dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na preskúmanie napadnutých aktov v rámci správneho súdnictva, a preto žalobu ako neprípustnú podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP odmietol a podľa § 170 písm. a/ SSP rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

12. Proti uzneseniu správneho súdu podal žalobca kasačnú sťažnosť, v ktorej namietol, že správny súd porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP), rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP), odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (§ 440 ods. 1 písm. h/ SSP) a žalobu nezákonne odmietol (§ 440 ods. 1 písm. j/ SSP), čím mu odňal možnosť konať pred súdom a svoje rozhodnutie založil v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou na nesprávnom právnom posúdení veci. Sťažovateľ považuje napadnuté uznesenie krajského súdu za nedostatočne odôvodnené, rozporné a nepreskúmateľné, pričom svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi uskutočniť jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

13. Sťažovateľ nesúhlasí s názorom krajského súdu o tom, že napadnuté akty nepodliehajú rozhodovacej právomoci správneho súdu. Podľa sťažovateľa napadnuté rozhodnutia je potrebné považovať za individuálne správne akty - rozhodnutia, resp. opatrenia orgánu verejnej správy, ktoré sa bezprostredne dotýkajú a zasahujú do práv a právom chránených záujmov žalobcu a na ich základe môže byť žalobca ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch a bezpochyby môžu mať za následok vznik ujmy na subjektívnych právach žalobcu. Uvedenými správnymi aktami bol žalobca podľa jeho názoru priamo ukrátený na svojich právach, pretože mu ukladajú povinnosť vrátiť časť nenávratného finančného príspevku (ďalej aj „NFP“) v rozpore s právoplatným Rozhodnutím o schválení NFP a Zmluvou o poskytnutí NFP, čím neoprávnene zasiahli do nadobudnutých práv žalobcu a jeho ústavne zaručeného práva legitímneho očakávania uspokojenia daného nároku, najmä pokiaľ ide o jeho právo na poskytnutie nenávratného finančného príspevku. Podľa sťažovateľa preskúmanie napadnutých aktov nemôže byť podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy v podmienkach materiálneho právneho štátu vylúčené zo súdneho prieskumu.

14. Podľa sťažovateľa Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp.zn. 5Sžf/26ú2014 z 28.04.2016 jednoznačne konštatoval, že správne akty, na základe ktorých je prijímateľovi NFP určená povinnosť vrátiť časť finančného príspevku poskytnutého z fondov Európskeho spoločenstva na základe zákona č. 528/2008 Z.z., sú spôsobilým predmetom prieskumu v správnom súdnictve.

15. Sťažovateľ ďalej uviedol, že výsledkom napadnutých aktov je uloženie finančnej korekcie žalobcovi, resp. jeho finančný postih spočívajúci v povinnosti vrátiť až 1,5 násobok sumy uvedenej vo výzve. Ak napriek uvedenému krajský súd odmietol žalobu pre jej neprípustnosť dopustil sa tým podľa sťažovateľa závažného procesného pochybenia a nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň mu znemožnil realizovať jeho procesné práva v takej miere, že porušil jeho práva na spravodlivý proces.

16. Podľa sťažovateľa vzhľadom na konkrétny prejav napadnutých aktov v právnej sfére účastníka konania, nemožno ich považovať za vylúčené zo súdneho prieskumu v zmysle SSP.

17. Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiadal, aby kasačný súd napadnuté uznesenie správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

18. Záverom kasačnej sťažnosti žalobca požiadal kasačný súd o priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z dôvodu hrozby vzniku závažnej ujmy a značnej finančnej škody v dôsledku právnych následkov napadnutých správnych aktov, ktorého priznanie by nebolo v rozpore s verejným záujmom. Závažná ujma a značná finančná škoda spočíva podľa sťažovateľa v tom, že žalobca nedisponuje finančnými prostriedkami v rozsahu uloženej korekcie, suma uloženej korekcie predstavuje neúnosné zaťaženie rozpočtu žalobcu, je spôsobilé zabrzdiť nielen plánovaný rozvoj jeho činnosti, plnenie jeho ďalšieho poslania, ale aj jeho bežný chod, pričom jej nezaplatením žalobcovi v dôsledku napadnutých aktov bezprostredne hrozí že budú voči nemu uplatňované a vykonávané ďalšie postihy v zmysle osobitných právnych predpisov, najmä podľa § 27a zákona č. 518/2008 Z.z.

19. Žalovaný 1/ vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že napadnuté uznesenie krajského súdu považuje za vecne správne a stotožňuje sa jeho odôvodnením. Vyjadril presvedčenie, že podanie žaloby o preskúmanie zákonnosti v čase vypracovania a odoslania napadnutých aktov je predčasné, pretože ku dňu podania žaloby neexistovalo právoplatné správne rozhodnutie o vrátení finančných prostriedkov podľa § 27a ods. 3, príp. ods. 5 zákona 528/2008 Z.z. Až na základe právoplatného rozhodnutia vydaného v správnom konaní podľa § 27a zákona 528/2008 Z.z. bude žalobca povinný vrátiť finančné prostriedky v lehote uloženej v danom rozhodnutí a iba takého rozhodnutie bude spôsobilé zasiahnuť do subjektívnych práv žalobcu a bude preskúmateľné v rámci správneho súdnictva. Napadnuté akty majú podľa žalovaného 1/ iba „dobrovoľný charakter“, pretože postup po neuhradení, nevrátení prostriedkov je exaktne vymedzený v § 27a zákona 528/2008 Z.z. V súvislosti s podaným návrhom o priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti nie sú podľa žalovaného 1/ splnené podmienky podľa § 447 SSP na jeho priznanie, nakoľko Správy a Žiadosti nie sú vykonateľné, preto v tomto štádiu nie sú spôsobilé spôsobiť žalobcovi žiadnu ujmu.

20. Na základe uvedeného žalovaný 1/ požiadal kasačný súd, aby kasačnú sťažnosť podľa § 459 písm. c/ odmietol, príp. podľa § 461 SSP zamietol ako nedôvodnú.

21. Žalovaný 2/ vo svojom vyjadrení k podanej kasačnej sťažnosti uviedol, že s tvrdeniami sťažovateľa nie je možné súhlasiť, pretože napadnuté akty nie sú konečnými rozhodnutiami a nezaplatenie v nich uvedenej sumy nezakladá ich vynútiteľnosť. Ak suma nebude uhradená, vec bude postúpená na správne konanie podľa § 27a zákona 528/2008 Z.z. v rámci ktorého bude sťažovateľ vyzvaný na vyjadrenie sa pred vydaním rozhodnutia a bude mať k dispozícii opravné prostriedky. V správnom konaní môže tiež dôjsť k nepotvrdeniu zistení uvedených v Správach a Žiadostiach, resp. k vyvodu iného dôsledku. Žalovaný 2/ ďalej uviedol, že v prvom rade je potrebné, aby v správnom konaní bolo zistené porušenie zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a v prípade ak sťažovateľ dobrovoľne nesplní čo je uvedené v Žiadosti, žalovaný 2/ postúpi vec na správne konanie, avšak to neznamena, že sa bude automaticky zvyšovať sankcia. V prvom rade musí v správnom konaní správny orgán podľa § 27a ods. 7 zákona 528/2008 Z.z. porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania zistiť. Napadnuté akty sú podľa žalovaného 2/ výzvou na dobrovoľné vrátenie časti príspevku, ktorá nemá za následok založenie, zmenu alebo deklaráciu práv, právom chránených záujmov alebo povinností sťažovateľa. Správa je dokumentom informačného charakteru, ktorý nie je právne vynútiteľný a nezrovnalosť v ňom je iba „zdokumentovaná“, pričom je nesporné, že v nej absentuje právne vynútiteľný výrok o povinnosti vrátiť finančné prostriedky. Skutočnosť, že došlo k finančnému vyčísleniu nezrovnalosti a jeho popisu samo o sebe ešte nezakladá povinnosť žalobcu vrátiť finančné prostriedky. Žalovaný 2/ k návrhu sťažovateľa na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti uviedol, že sťažovateľom nebola jednoznačne preukázaná hrozba závažnej ujmy.

22. Vzhľadom na uvedené žalovaný 2/ žiadal, aby súd kasačnej sťažnosti odkladný účinok nepriznal a vzhľadom na skutočnosti uvedené v jeho vyjadrení žiada, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietol a žiadnemu účastníkovi konania nárok na náhradu trov konania nepriznal.

23. Najvyšší súd SR konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP.

24. Kasačný súd konštatuje, že k právnej otázke, ktorá je predmetom konania prijalo Správne kolégium Najvyššieho súdu SR na podklade uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Sžf/87/2015 zo dňa 14.02.2017, na zasadnutí dňa 28.06.2018, právnu vetu judikovaného rozhodnutia č. 11: „Ak správny orgán vydal napadnutý úradný list vo forme výzvy na vrátenie finančných prostriedkov poskytnutých podľa zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v znení neskorších predpisov, nemohol správny orgán zároveň uplatniť svoju rozhodovaciu právomoc, nakoľko tu absentuje donucovacia zložka výkonu verejnej moci. Ide totiž len o výzvu na dobrovoľné plnenie oznámenej (nie uloženej) povinnosti na základe zistených (iba tvrdených) skutočností“.

25. Kasačný súd sa stotožňuje s krajským súdom v tom, že napadnuté akty je nutné považovať za výzvu na dobrovoľné vrátenie časti poskytnutého príspevku, nemajúcu za následok založenie, zmenu, zrušenie alebo deklaráciu práv, právom chránených záujmov alebo povinností žalobcu a ani sa ich priamo nedotýkajú. Slúžia ako podklad a zároveň podmienka pre ďalší postup riadiaceho orgánu, ktorý v prípade nevyhovenia výzve na dobrovoľné vrátenie príspevku začne voči žalobcovi správne konanie.

26. V súvislosti s návrhom sťažovateľa na priznanie odkladného účinku podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že odmietnutie kasačnej sťažnosti konzumuje rozhodovanie o uvedenom návrhu a navyše dodáva, že podľa § 447 ods. 1 SSP bol sťažovateľ povinný preukázať súčasne s podaním návrhu, že kasačnou sťažnosťou napadnutým rozhodnutím hrozí závažná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom, podľa kasačného súdu uvedené skutočnosti však spolu s návrhom preukázané neboli.

27. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa a § 467 ods. 1 SSP v spojení s §

167 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, keďže v konaní nebol úspešný. Žalovaným 1/ a 2/ trovy konania nevznikli.
28. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.